SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld.. za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 126. **V Ljubljani,** v petek 4. junija 1886. **Letnik XIV.**

Državni zbor.

Z Dunaja, 3. junija.

Zbornica poslancev je včeraj dovršila pretresanje zakona o zavarovanji delavcev proti nezgodam. obširneji razgovori bili so le še pri paragrafih 12, 16 in 17, ko je šlo za vprašanje, kako naj se sestavi opravilni odbor, kako naj se skrbí za potrebni kapital in naj ti delavci plačujejo en del zavarovalnine ali ne.

Ker bodete o teh paragrafih in njihovih določbah brez dvombe natančneje spregovorili v posebnih člankih o tem zakonu, zato bi bilo odveč reč razpravljati še tukaj. Samo to omenjam, da so ugovori poslanca Mauthnerja in Plenerja zoper stalne premije napravila na zbornico vtis, kakor da bi levičarji nalašč iskali vzrokov, da bi podrli in zabranili ta zakon. Vsi paragrafi so bili sprejeti brez posebnih bistvenih prememb, po nasvetih obrtnijskega odseka. Pri § 17. bilo je celó ustmeno glasovanje in je bil nasvèt manjšine, da naj bi delavci nič ne plačevali, zavržen s 133 proti 122 glasovom. Manjkalo je toraj le malo manj ko 100 poslancev. Ko so bili dovršeni gori omenjeni paragrafi, šla je obravnava jako hitro s pod rok in so bili včeraj rešeni vsi ostali paragrafi, kterih je vseh skupaj 64. Le sem ter tje se je kak govornik oglasil, ne da bi bil kaj posebnega dosegel.

Pri § 58. se je zbornica nadejala obširneje razprave, ker sta bila češki in Hohenwartov klub za to, da naj se izpusti ta paragraf, ki izjemno dovoljuje zavarovalnice po zadrugah. Pa poročevalec manjšine, Neuwirth, je opustil obširneji govor, zato so se zbrisali še drugi govorniki in je bil tudi ta paragraf sprejet po vladnem načrtu.

Razun tega bila sta včeraj brez ugovora rešena še dva predloga budgetnega odseka, namreč dovolitev potrebnega zneska, da se bo mogla zadruga umetnih vedˇ vdeležiti razstave v Berolinu, in pa potrditev letnih računov za leto 1880. V prvem branji pa sta bila justičnemu odseku v pretres izročena predlog o pogodbi z Nemčijo gledé ravnanja z reveži, in pa sklep gospodske zbornice o Dietrichsteinovem fidejkomisu. Poslednjemu predlogu so levičarji nasprotovali in je Heilsberg naznanil, da mu bodo nasprotovali tudi pri drugem branji, češ, da se kmetijstvu odteguje zemlja, ki se združuje v fidejkomise. Gospoda ne pomisli, da so to stara grajščinska posestva, ne pa kmetom odvzeta zemlja, in da posestniki grajščaki snujejo fidejkomise večidel zarad tega, da kak zapravljiv naslednik ne more zapraviti posestva, ki je bilo morda že več stoletij last in ponos njihove rodbine.

Petrolej pa ministerska kriza.

Prihodnja seja bo še le v soboto, ker je za petek sklicanih več odsekov, med njimi carinski odsek, ki ima rešiti carino o petroleji, o kterem je bilo te dni veliko govorjenja. Levičarji so se za trdno nadejali, da bode ministerstvo vsled upora poljskega kluba primorano odstopiti in da pridejo zopet njihovi možje na krmilo. Ker je minister Dunajevski v zadnji seji carinskega odseka tako odločno povdarjal, da vlada ne more pritrditi nobeni premembi in da bode ministerstvo vedelo, kaj ima storiti, in kakošne nasvète ima cesarju priporočati, ako s svojimi predlogi ne prodere, govorilo se je celó, da bode državni zbor razpuščen, in da bodo zopet nove volitve. Za prebivalstvo bi bilo to jako sitno; komaj so se ljudje malo oddahnili in odpočili od političnih borb, naj bi se volilni boji zopet pričeli, in pričeli v tej silni vročini! Vlada bi pa po razpustu državnega zbora prav nič ne pridobila, pač pa zgubila. Ker so v tem vprašanji vse stranke edine, in ni večine in manjšine, se ne more nadejati, da bi po novih volitvah v zbornico prišla večina, ki bi se vladi gledé carine vdala; tudi nova zbornica bi bila v tem oziru enakega mišljenja, kakor je sedanja. V merodajnih krogih so to menda tudi sprevideli in kakor se kaže, se bo reč za zdaj z lepo poravnala. Vlada ni več tako odločno zoper novo pogajanje z Madjari, in predvčerajšnjem prišel je minister Tisza na Dunaj, da se z našo vlado pogovorí, kako in kaj. Pa tudi Poljaki, ktere petrolejska carina v prvi vrsti zadeva, začeli so reč iz nova pretresati, in bodo carini pritrdili, ako se od 1 gld. 42 kr. povikša na 2 gld. v zlatu, to je na 2 gld. 50 kr. v papirji. Ravno toliko bi namreč znašala carina po predlogu poslanca Snessa, kteremu so bili poljski poslanci že pritrdili. Razloček med predlogom Suessovim in carino 2 gl. v zlatu je le ta, da bi bila malo bolj zabranjena goljufija in kontrobant, ko bi obveljal predlog Suessov.

Mogoče je toraj, da bodo Poljaki svoje strogo oporekanje opustili, ako dosežejo za vnanji petrolej carino 2 gld. v zlatu. Drugih klubov to vprašanje ne zadeva tolikanj in so se bili zlasti iz dveh vzrokov s Poljaki pri tej zadevi postavili po robu. Prvič so hotli vladi pokazati, da so vse stranke desnice v tem vprašanji med seboj edine in da vse skupaj za vsako posebej dobro stojé. Drugič so hotli pokazati Madjarom, da jih nikakor ni volja pospeševati goljufijo madjarskih velikašev, ki očiščeno, pa zanalašč malo zbrodeno vnanje olje dobivajo, samo da manjši carino plačujejo. Ako se poljski klub z vlado pobota, drugi desniški klubi ne bodo imeli vzroka ji v tej zadevi oporekati, dasi bi bili raje videli, ko bi bili tudi Poljaki ostali vztrajni ter desnici dali priliko pokazati, da se v tesni zvezi med seboj vladnega pritiska ne bojí. Ako pa tako velik del desnice, kakor je poljski klub, začné omahovati, ostali klubi vladi ne morejo z vspehom kljubovati, in ne smejo ravnati po svoji trmi, ako hočejo še dalje obdržati in varovati zvezo desnice. Sicer pa je kriza, ki je te dni razburjevala politične kroge, le začasno odpravljena in potlačena ter bode pri obravnavi o sladkornem davku še ostreje stopila na dan. Češki klub hoče pri tej zadevi z vso odločnostjo varovati koristi dežele češke, kjer se večina sladkorja prideluje in se ne bode tako hitro in tako gladko vdal, kakor sedaj klub poljski. In kakor je desnica sedaj podpirala tirjatve Poljakov gledé carine na petrolej, ravno tako bode vzajemno s češkim klubom ravnala pri drugi zadevi. Ako toraj vlada ne bode odjenjala in gledé sladkornega davka z Madjari dosegla take pogodbe, kakoršna bode češkemu klubu in z njim celi državno-zborski desnici po volji, imeli bomo drugo krizo, ki se bo težko tako hitro in tako gladko polegla, kakor sedanja. Kdaj do tega pride, se pač še ne vé, najbrže še le na jesen. Težko namreč, da bi prišla obravnava v novem cariskem tarifu še v tekočem zborovanji na vrsto. Ako bo Tisza rekel, da mu bode mogoče to zadevo še ta mesec dognati v ogerskem zboru,

LISTEK.

Slovenija
Dunajska in Ljubljanska.

Domoljubom slovenskim in slovanskim so v teh dneh dohajala vabila na slavnosten večer, s katerim akad. društvo Slovenija na Dunaji dne 5. jun. 1886 proslavi dvajsetletnico književnega delovanja svojega častnega člana prof. Josipa Stritarja (Boris-Mirana). — Slavnost ta se ima vršiti v „Hotel Goldenes Kreuz, Mariahilferstrasse“ itd.

Da se resnica prav spozná, je čuti treba dva zvona. Glasilka ta je zlata vredna. Naj torej Slovenija Ljubljanska pové Dunajski, da prof. J. Stritar letos sme obhajati že tri in tridesetletnico svojega književnega delovanja, in da se slavnost v ta namen njemu vrši popolnoma prav v „Hotel Goldenes Kreuz“. Ako pa jej pové, da se mu spodobi že celó petintridesetletnica, poreče morebiti kdo: „Marija pomagaj“! Kako vendar to? — Čujte, tako-le:

Pevcu
štirih sonetov v 21. listu Zgodnje Danice.

Veselja nam serce si vplamenila,
Ti lira nova, ki nam lepotije
Nad zvezde, lune, zore si Marije
V Danici tak plameče poslavila.

Obdarovala očitno pevska Vila
Bogato z mikam vsim Te harmonije;
Na nebezu pesniškim v Teb' zasije
Nam zvezda nova; naj bi dolg' svetila!

O de pogostama bi lesketala
Ti zvezdica se nam v Marije slavo,
In vedno za lepote njé goréla!

De mnogokrat bi svoje strune vbrala
Ti mlada lira in harmonijo pravo
Le glasov domorodnih nam donela! M.

To je slavilka, ktero je priobčila Zg. Danica l. 1853 dne 9. jun. str. 96 pevcu štirih sonetov v listu 21. dne 26. majnika: Luna (J. S.); Danica (—tr—); Zôra (—it—); Marii (—ar). Pesnik sam bil je takrat v VI. gimnazijskem razredu. Pesnice so krasne in tako lepo je pred 33 leti Stritarju čestitala Danica in po njej Slovenija (t. j. Slovenci) Ljubljanska, da pri juteršnji slavnosti drd. Danilo z vso svojo mlado liberalno domišljijo bode mu javaljne lepše. — Omenjena Slovenija Ljubljanska — dasi klerikalna — čisla tudi druge pesnikove umotvore, kteri in kolikor so čisla v istini vredni, brez ozira na strankarstvo in na različne psovke, ktere se jej vsled tega prijazno žrtvujejo. — Od lune, danice in zore bolj je sladka, bolj je ljubeznjiva Marija, ktero ljubim jaz, miloba, pravi s pesnikom Stritarjem:

Kadar mi serce černa tuga kriva,
In sil sovražnih me zatira zloba,
Mi rajski mir u bolno serce vliva.

Ko je leta 1848 boljša doba bila prisijala Slovencem, vnemala se je šolska mladina tudi v Alojznici za domačo stvar ter spisovala si med seboj slovenske časnike. Tako na pr. je vredoval tak list Vitoški, sedanji dekan Trebanjski. L. 1851 vredoval sem ga jaz; naslov mu je bil: Slovénska Daničica, tednik mladosti Alojzjevišča v poduk in kratek čas. — In v 3. listu dne 2. febr. je pred 35 leti Josip Stritar, Alojznik IV. gimnazijskega razreda, tole milico poklonil

potem se bo tudi v naši zbornici pričela še pred binkoštmi ali vsaj precej po binkoštih razprava o carinskem tarifu. Ako pa se ogerski zbor pred razhodom s to zadevo ne bode več pečal, odložila se bo tudi pri nas do meseca septembra. V tem slučaji se bode državni zbor razšel že prihodnji teden; eni pravijo, da bo neki že v torek 8. t. m. zadnja seja. Sicer pa bomo jutri po seji carinskega odseka o vsem tem zvedeli kaj bolj natančnega.

Zakon o zavarovanji delavcev proti nezgodam.

VII.

Naslednji paragrafi določujejo velikost podpore in okoliščine, ki jo spreminjajo. V paragrafu šestem je izgovorjeno, da dobi delavec, ki vsled nezgode ni več za delo, stalno letno podporo 60 odstotkov njegovega letnega zaslužka. Ako je pa le začasno pohabljen ali poškodovan, dobi le en del gori omenjene podpore, ki pa ne sme presegati 50 odstotkov njegovega letnega zaslužka. Ako toraj kak delavec n. pr. redno služi 40 gld. na mesec, dobival bode v prvem slučaji, ako namreč ni več za delo, mesečnih 24 gold. podpore, v drugem slučaji pa bo dobival toliko časa, da zopet okreva, k večemu po 20 gold. na mesec. Ako je pa kdo nalašč iskal nesreče, nima pravice do odškodovanja.

Ko bi poškodovani delavec umrl, določuje paragraf sedmi razun gori omenjene dosmrtne podpore še znesek do 25 gold. za pogreb, razun tega pa še stalno podporo za njegovo družino, in sicer za vdovo 20 odstotkov letnega zaslužka, za vsakega zakonskega otroka do 15. leta po 15 odstotkov, za nezakonske otroke pa le po 10 odstotkov. Vendar pa vdova in otroci skupaj ne morejo dobivati več ko 50 odstotkov letnega zaslužka, ter se imajo dotični zneski, ako bi bilo več otrok, primerno znižati. Ako umrli zapusti očeta ali mater, za kterih živež je moral on skrbeti, dobita dosmrtno podporo 20 odstotkov, in ko bi ne imel več starišev, pač pa še starega očeta ali staro mater, za ktera je skrbel, se jima dovoljuje dosmrtna podpora 20 odstotkov njegovega zaslužka. Ako se vdova omoži, zgubi stalno podporo, pač pa se ji enkrat za vselej izplača trikratni znesek te njene podpore. Ko bi se kdo oženil še le potem, ko se je ponesrečil, vdova in otroci nimajo pravice do podpore, ravno tako take pravice nimajo nezakonski otroci, ki so bili rojeni po nezgodi. Ako je delavec iz samomornih namenov iskal nesrečo, njegova družina sicer ne zgubi vse podpore, vendar pa je ta podpora za tretjino manjša, kakor bi bila sicer.

Paragraf osmi dostavlja, da se imajo k letnemu zaslužku prištevati tudi drugi redni doneski, kakor n. pr. hrana, stanovanje itd., ki se imajo ceniti po navadni ceni.

Zakon se toraj ozira na vse okoliščine, in ako primerjamo po tem zakonu privoljene podpore s pokojninami in miloščinami, ki jih dobivajo vdove in sirote uradnikov in javnih služabnikov, pač ne moremo reči, da bi bile prepičle. Zato pa tudi proti tem določbam ni bilo posebnih ugovorov in so bile sprejete z ogromno večino. Samo dr. Lueger se je spodtikal nad tem, da se za nezakonske otroke določuje manjša podpora kakor za zakonske, češ, da je otrok nedolžen in da ne gre kaznovati ga zarad grehov njegove matere. Predlagal je toraj, da naj se ne dela razloček med zakonskimi in nezakonskimi otroci, kakor ga tudi državni zakonik ne dela; dalje je pa še priporočal, da naj se za najvišjo svoto skupne podpore kakor na Nemškem določi 60 odstotkov ne pa samo 50. Res je, da ta podpora na Nemškem znaša 60 odstotkov, ali prav dobro je knez Liechtenstein govornika zavrnil, da tam lahko plačujejo 60 odstotkov, ker se podpora pričenja še le po preteku 13 tednov; pri nas pa se bode pričenjala že po preteku štirih tednov, toraj bi morale zavarovalnice povikšati premije, ko bi hotele povikšati zneske. Enako odločno ga je zavrnil zarad nezakonskih otrok, nikakor ne gre zanikarnim delavcem s tem nekako potuho dajati, da bi se nezakonski otroci v enako vrsto devali z zakonskimi. Dr. Lueger je toraj našel le malo podpore in še levičar dr. Menger mu je oporekal, češ, da ni res, da bi bili zakonski in nezakonski otroci pred postavo sploh enaki in da bi ne bilo prav Luegerjev predlog sprejeti, dokler se ne spremené sedanje postavne določbe gledé starišev nezakonskih otrok.

Ali pobijajoč predloga Luegerjeva priporočal je dr. Menger določbo, ki bi bila še veči krivica, kakor razloček med zakonskimi in nezakonskimi otroci. Kaj more družina nesrečnega delavca za to, da je morda v obupanji svojem nalašč zakrivil nesrečo in lastnovoljno smrt iskal? Taka družina je milovanja vredna, ker jo po samomoru očetovem poleg sramote zadene večidel tudi še revščina in pomanjkanje. Naš zakon se ozira na take usmiljenja vredne družine, in kakor popolnoma ne izključuje podpore nezakonskih otrok, ravno tako ne izključuje tudi takih rodovin, ki so dostikrat podpore še veliko bolj vredne, kakor marsikdo, ki pred svetom veljá za prvega poštenjaka. Dr. Menger je pa botel, da naj rodbine delavcev samomorilcev zgubé pravico do podpore. Zbornica je prav ravnala, da je ta predlog Mengerjev zavrgla, zlasti ker se kaj lahko primeri, da komu podtikajo samomor, ko se je prigodila zgolj nesreča. V takem slučaji bi se silno velika krivica godila družini, kteri bi se odrekla postavna podpora, in boljše je, da se 99 nevrednim skaže milost, kakor pa da bi se enemu samemu nedolžnemu godila krivica!

Paragraf deveti govori o vravnavi zavarovalnic, ki se bodo osnovale po okrajih, oziroma po deželah. Ker sem o tem vprašanji obširno govoril že v enem prejšnem članku, zato zdaj le omenjam, da se je po nasvetu poljskega poslanca Madejskega sprejel dostavek, da ima minister, ako več dežel ali zavarovalnic združi v eno zavarovalnico, ali pa za eno deželo zaukaže več zavarovalnic, za svèt vprašati tudi deželne odbore. Levičarji so hotli, kakor sem tudi že razpravljal, razun tega iz tega paragrafa še iztrebiti določbo, da je vladnega potrdila treba pri nastavi ali odstavi glavnih teh uradnikov; toda vsa zgovornost Neuwirthova bila je zastonj in § 9 bil je sprejet samo z Madejskovim dostavkom po nasvetu obrtnijskega odseka.

§ 10 omenja, da udje zavarovalnic so vsi podvzetniki in delavci v paragrafu prvem naštetih podvzetij, § 11 pa še natančneje določuje, kdo je podvzetnik in koga zadeva odgovornost. Oba paragrafa sta bila sprejeta brez ugovora.

Karl Klun.

Daničici.

Mlada hčerka, lepa deva
Matere Slovenije;
Naj ti vila moja speva,
Kar navdaje mi serce!

Ko si pervič prikazala
Se na tamnem nebezu,
Oginj plameneč prižgala
Že si sercu mojimu.

Černi oblaki pokrivali
Naše mlačno so sercé,
Žarki tvoji pa pregnali
So nam temne te meglé.

Svoje ne odtegni luči,
Dolgo nas razveseljuj;
Mater nas ljubiti uči,
Dan nam jasni oznanuj!

Kakor še sedaj vredniki slovenskih listov nikoli vsem ne vstrežejo, imajo mnogotere zapreke, da pretijo jim vedno kake nevarnosti; tako se je zgodilo že tedaj tudi „Slov. Daničice“ vredniku. Da ne bi ugasnila, sklenemo bolj iskreni med seboj složno delovati na to, da dovrši se nam letnik, in v ta namen v 11. listu dné 30. marca l. 1851 zapoje Josip Stritar naslednjo budnico (v tedanjih oblikah):

Sloga.

Neba se moči zaklele
V našo zgubo in pogin —
Žarne švigale so strele
Znad razkačenih višin.

„Slogo vam priporočijo.
„Če Jedinost ino Sloga
„Vaših bode del podloga,
„Vragi vam zastonj protijo!

Ko že serce nam upada,
Bognja mlada prileti —
Bognja mlada, sladka Nada
Ino nam spregovorí:

„Bratje dragi, bratje mili!
„Mati Slava so poslali
„Me, de bodete zmagali
„Vrage, ki so vam protili.

„Vez ljubavi naj vas sveta
„Druži, razpertija, k' zlodi
„Navdihuje jo, vam bodi
„Tuja vselej ino kleta.

Zgovorivši tako zgine
Deva krasna u nebo —
V sinje se zgubí višine
In oblak zakrije jo.

Bratje! roke si podajmo,
Zgine naj razpor in serd!
Vragam se vsi zavezajmo
Kletim v čert, pogin in smert!

Da je mladi pesnik na književnem polji potem napredoval, pričujejo „Novice“ n. pr. l. 1854 str. 204: Josipini Turnogradski na prerani grob; Glasnik itd. — To so nekteri spomini iz mladosti, o kteri, dasi ni bila brez viharjev, morebiti J. Stritar z menoj vred poje s Prešernom:

Mladost! vender po tvoji temni zarji
Serce britko zdihuje, Bog te obvarji!

J. M.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. junija.

Notranje dežele.

Kakor vse kaže in če se kmalo od madjarske strani kaj ne prijenja, bode v resnici na Dunaji ministerska kriza, ter bo odstopil *Taaffejev kabinet*, ali pa bode konec sedanjega državnega zbora. Gledé prvega je do sedaj že toliko znanega, da je menda minister Taaffe že hotel odstopiti takoj, ko so se razprave o carini na petrolej pričele. Da se ni odstop sprejel, pravijo, gré hvala edino le presvitli kroni, ktera ga sprejela ni, od druge strani je pa tolikanj na Tiszo vplivala, da je nekaj odjenjal od svojih zahtev ter se je približal onim avstrijskega kabineta in zato se tudi na Dunaj podal. Prav vsled tega, pravijo, da je sedaj avstrijska vlada tolikanj bolj Madjarom nasproti zavezana, da ne more niti korake več storiti ne naprej in ne nazaj v tej zadevi. Kdor bi toraj kaj več od nje zahteval, bi pač druzega ne dosegel, kakor, da bi se moral Taaffe sitnega tirjalca, t. j. poslaniške zbornice znebiti s tem, da bi jo razpustil. Nekteri tudi mislijo, da bi se morda stvar poravnala s tem, če bi se vprašanje do jeseni zavleklo. Toda, kakor se sliši, vlada v to ne bo dovolila. Položaj je vsekako siten in nevaren za ministerstvo in za državni zbor. Da vse to vpliva tudi na obravnave, se umé samo ob sebi. Gotovo izvemo v kratkem kaj več.

Začetkom leta 1884 so vpeljali v *Avstriji* nadzornike tovarnam. Osnovali so to vredbo po skušnjah v Švici, na Angleškem in Nemškem, a to tako izvrstno, da more to veljati za izgled vsem državam. Prišlo je meseca aprila drugo letno poročilo c. kr. obrtnijskih nadzornikov za leto 1885. Obsega pa to poročilo 508 str. ter stane 2 gld. 50 kr. Za uvod je poročilo višega nadzornika, ministerskega svetovalca dr. Migerke, ki zasluži, da se razširi tudi zunaj avstrijskih mej, ker o avstrijskih delavskih in obrtnijskih razmerah podaje razne in prav zanimljive naznanila.

Madjarom ni še nikdo tako pod nos pokadil, kakor nedavno grof Belcredi na Dunaji v gospodski zbornici s svojim od pravega domoljublja navdahnjenim govorom. Silno se jim je zameril. „Pester Lloyd“ sam ne vé, kako bi njegov govor imenoval ali predrznost najvišje vrste, ali neumnost. Mi smo že pred praznikom svoje mnenje o tistem govoru izrekli, pri kterem tudi ostanemo in vemo, da imamo vse avstrijske domoljube za seboj. Kar je domoljubje rodilo, tega nobena nasprotna sila ne bo vdušila in naj Madjari vpijejo, kolikor hočejo! Zabavljati se vé da, ni težko in prav po tem zgledu tudi „Pester Lloyd“ grofu Belcrediju očita, da spada k oni sodrgi, „ktera se ni nič naučila in nič pozabila“. Koliko je na tem resnice, vsakdo že sam vé, kdor pozná puhle izreke ali fraze naših nasprotnikov. Ker mu sicer ne morejo do živega, bi ga radi z zaničevanjem vničili. Posebno jim smrdi tudi navdušeno odobravanje, s kterim so avstrijski lordje govorniku nedvomljivo pritrdili, da se popolnoma z njim slagajo. „P. L.“ pravi, da mora govor in odobravanje še stokrat bolj obsojati, kakor pa postopanje generala Janskega na vojaškem pokopališči v Budimu. Tiszin odgovor na interpelacijo v državnem zboru ogerskem imenuje „državniško zmernost“. Kake vrednosti da je ono, smo že videli kmalo potem, ko se je rodilo in tudi danes svet svojih misli v tem ni spremenil.

Vnanje države.

Z ozirom na povelje ruskega cara zarad brodovja na *Črnem morji* hočemo naznaniti nekaj statističnih dat o sedanjem stanji brodovja. 13. marca 1871 je bil na Londonski konferenci podpisan zapisnik, vsled kterega Rusija ni bila več navezana na član § 14 Pariškega mirú in smé imeti ladij v Črnem morji koliko drago. Prva leta niso Rusi nič kaj hiteli, a počasi so množili brodovje. L. 1872 je bilo še le 32 ladij s 87 topovi, vsebine 12.700 bečev (ton) s 3764 konjskimi silami. Danes je 120 ladij s 166 topovi, ne prištevši novega parnika Katarine II., vsebine je 70.000 bečev in 12.080 konjskih sil. Med temi je 7 oklepnic, 28 vojnih parnikov, 59 prevoznih parnikov in 16 torpednic. Med 7 oklepnicami je tudi oklopnična fregata „Česma“, ktero so v pričo cara in carovne v vodo spustili v Sebastopolju. V pričo slavnega vladarja in soproge so tudi v Nikolajevem spustili v vodo vojni parnik „Katarina II.“

Iz *Aten* se poroča, da na grški meji ni več vojakov. Turška in grška vojna se pomikate nazaj v deželo, kjer se bodo vojaki odpuščali polagoma. Za gotovo se pripoveduje, da se velevlasti pogajajo o tem, da ima prenehati blokada.

Grof *Pariški*, tako pravi „Figaro“, bode v gradu „Eu“ v sredi svojih sorodovincev in prijateljev Orleanovcev čakal, da se mu izroči izgonjski ukaz, potem se bode le sili umaknil in podal v Švico, a še popred bode izdal razglas francoskemu ljudstvu.

Poročilo iz *Londona* v „N. fr. Pr.“ dne 2. junija vé povedati, da se je politični položaj zopet predrugačil. 1. junija reklo se je, irska postava bode sprejeta v drugem branji, ker je Gladstone sklical liberalce in ministersko stranko in ji razložil, kako je s stvarjo; a sedaj pa celó Gladstonovi prijatelji pravijo, da postava ne bode sprejeta. Chamberlain

in njegova stranka se je izjavila, da bode pri glasovanji dvorano zapustila, tako bi bila še zmirom večina za postavo, a Trevelyan in drugi so rekli: to bi ne bilo pošteno in so predlagali, naj se glasuje zoper postavo pri drugem branji. Chamberlain je prebral tudi pismo Brightovo, ki je odločno zoper postavo. V tem zbirališči so glasovali za poskušnjo in bilo je res 20 glasov „zoper“ Gladstonove misli takoj, ko bode postava zavržena, zbor razpustiti. Pripravljajo se že za nove volitve, in konec junija, tako se nadejajo, zborovala bode že nova zbornica. — Ministerski prijatelji pa se nadejajo, da bode Gladstone vendar našel še kako srednjo pot.

„Reut. Offic.“ se iz ***Melbourna*** v Avstraliji poroča: Nemška vojna ladija „Apia“ je posredovala na otokih „Samoa“ na korist kralju Taoese zoper kralja Malietoa. Zoper to sta protestovala angleški in severoamerikanski konzul. Le-ta je razvil zastavo zedinjenih držav in je prosil po telegrafu predsednika Clevelanda, da naj prevzame pokroviteljstvo nad Samoa-otoki.

Izvirni dopisi.

S Krope, meseca maja. Menda 18. tega meseca vtonilo je jako ljubko dekletce matere Petrovne, staro nekako $2^1/_2$ leta na istem mestu, kjer se je že več nesreč primerilo. Če se ne motim, je to že četrta žrtev.

Prašal bo znabiti kak čitatelj, kako pa je to mogoče? Če je mesto tako nevarno, mar li se ne more zagraditi? Pač res; čemu imamo neki tržno gosposko, če takih nesreč ne prepreči. Stariši vendar ne morejo otrok vedno v hiši imeti, še manj jih privezati! No, potem bi jako radi videli, da bi se popravil tisti škandalozni most, tisti podrti zid odpravil in zasula vdrta pot. Marsikaj bi še lahko v pregledu naštel, pa — pregled prepuščam tistim, kterih skrb mora biti za varnost človeškega življenja.

Marsikaj in marsikaj bi imeli še potožiti, pa za danes naj to zadostuje, ne obetamo pa s tem nikakor ne, da bomo vekomaj molčali; nekaj se mora za srenjo vendar bolj skrbeti, kakor se pri nas dandanes godí.

Iz Šmartna pri Litiji, 3. junija. (Suša, ogenj). Slaba letina se nam kaže; dežja ni že skoro štiri tedne, trava, zeljišče, fižol, pšenica, ječmen vse je v rasti zastalo. Vročina je pri nas huda, včeraj je bilo 36 gr. toplote; skoraj da človeku ni mogoče na polji biti. Krme za živine bo prav malo, po hribih in slabih travnikih pa skoraj nič. Ljudstvo hodi s procesjami da bi nam Bog dal pohlevnega dežja. Če bo še dolgo tako se zna spolnovati znano prerokovanje.

Včeraj, 2. junija, popoldne ob treh je začelo goreti v vasi Breg. Požarna bramba iz Šmartna je šla hitro na pomoč, in je tudi branila dobro. Pogorela je 1 hiša in 3 kozolci s krmo napoljeni. Zažgala pravijo, da je 16letna deklina. J. R.

Iz Gorice, 1. junija. Kakor imajo Ogri Cislajtance za trn v peti, ktere sploh brez izjeme imenujejo „Švoben“, kakor se vpirajo vsakemu predlogu (kakor o domobrambi), kteri je stavljen od Cislajtanije, da bi bil obveljal za celo državo ter iščejo vsake prilike, da bi javno pokazali svojo nejevoljo in srd proti Dunajski vladi — tako imamo tudi tù na jugu priložnost opazovati, kako se izražajo nekteri nebodijihtreba (takih ni malo) o vladi, njenih ukrepih in kako se vedejo proti domobranskim braniteljem — c. kr. vojakom. Kakor so napadali 21. maja v Pešti vojaške častnike in jim celó po življenji stregli, češ, oni so razžalili Madjare, ker so izpolnili svojo dolžnost s tem, da so pokladali vence na grobove leta 1849 v boji proti Ogrom padlih vojakov ter se jih javno že 36 let spominjali — ravno tako se je tudi v naši „mili“ Gorici 21. maja spravila neka svojad nad vojake, ko so ravno šli z godbo po mestu. Znan mi ni vzrok takega barbarskega postopanja od strani „nerešenih“, ali naj bo temu kakor že hoče, tako početjanje je obžalovanja vredno. Od onega dne zbere se ti peščica potepuhov zdaj tù zdaj tam ter čakajo v kaki stranski ulici posamezne vojake in se včasih drznejo celó vojaško godbo napasti.

V takih slučajih morajo vojaki braniti svojo čast ter strahujejo z orožjem, ko že opominovanje in žuganje nič ne izdá. Taki žalostni prizori ponavljajo se vsak dan. Danes se tù spoprimejo — jutri tam in število poredneżev v kletki se dan za dnevom množí; do zdaj jih imamo že kakih 15 v zavetji. A tudi to ne pomaga. Cele zarote se delajo proti tukajšnjemu polku. Pretekli petek srečala se je cela tropa potepuhov na starem trgu z nekterimi vojaki — ter boj je bil blizo, kajti obe stranki sta se začeli psovati, žugati in že meriti (primerjati). Čuden vendar moral ti je biti ta obžalovanja in pomilovanja vredni prizor, ko se stranki nista mogli razumeti, kajti pouličnjaki zvečejo le furlanščino in vojaki ogersko-rumunski jezik. Ko bi ne bili prišli oboroženi vojaki oni trenutek s Travnika in komisar z redarji, vnel bi se bil hud boj in klanje, kakor se je žalibog prejšnji dan med posameznimi prigodilo. Nekteri vojaki ležé ranjeni v bolnišnici in tudi predrzneži (pouliška golazen) so marsiktero gorko domov odnesli. Hitro potem prepovedale so više vojaške oblasti svojim ljudem zahajati iz mesta in tudi v postranske in zakotne ulice in kraje. Pravijo, da vzrok teh neredov je maščevanje mestnih lenuhov nad vojaki in sicer radi žensk (moj Bog, koliko tepešk in bojev ni že bilo radi teh božjih stvaric).

V soboto šla je deputacija nižih stanov k mestnemu županu, da bi se gorko potegnil za premeščenje tukajšnjega polka. — Tudi svetna oblast storila je te dni svojo veliko in glavno dolžnost s tem, da je prepovedala vsak javen ples v mestu in okolici, kjer se snidejo navadno le vojaki in mestna druhal. Za kar se je dobromisleče občinstvo tolikokrat le brezvspešno potegovalo, prosilo in moledovalo, da bi se namreč odpravili nesrečni in v vsakem obziru pogubonosni javni plesi, kteri so izvanredno le pri nas v navadi, zgodilo se je to sedaj, ko bi noben ne bil pričakoval. Kajti naše više oblasti zganejo se se le tedaj, ko jih že kakšen žalosten prigodek ali nesreča dregne. Ravno tako spijo še, a ne spanja pravičnega, ko šviga že ostra šiba božja, kolera, na naše duri; a zdramijo se ne, da bi ji vrata založile in podprle, marveč le nadaljujejo svoj sen, dokler jih ne potipa okoli oči. Potem pa se ti celo na glavo postavijo — a brez vspeha.

O sedanjih naših mestnih volitvah mi ni treba govoriti, ker so se izvršile tako, kakor vgaja nekterim višim krogom, kteri so s Trstom v ozki zvezi. Njih zmaga je bila gotova, kajti konservativci s Slovenci so bili v veliki manjšini. Oni krogi naj si tudi posledice pripisujejo. . . . ol.

Domače novice.

(Zlati zaslužni križec s krono) prejel je c. k. profesor na tukajšnji veliki gimnaziji g. Valentin Konšek povodom svojega umirovljenja. — C. kr. inženir g. Ivan Eypert postal je c. kr. nadinženir in c. kr. stavbarski adjunkt g. A. Schwab imenovan je za inženirja.

(Izlet pisateljskega društva) v Dol včeraj popoludne je bil živahneji, nego se je bilo to nadjati. Blizo 60 oseb se ga je vdeležilo in so se vsi brez izjem jako dobro zabavali. Do Zaloga so se peljali po železnici. Ondi so čakali za dame vozovi pripravljeni, gospodje so jo pa peš do Dola vrezali, kjer so jih vrlo dobro pri Levcu sprejeli. V teku popoludneta povabil jih je ondašnji grajščak, gospod Palma, jako ljubeznjiv ter mlad gospod na svoj prekrasni vrt, ter jim je vsega razkazal. Proti večeru jeli so vžigati slovenska srca navdušeni govori in pozdravice. Gosp. Palma je dal konečno zapreči tri velike vozove, da se je družba v Zalog peljala, kjer je ob $^1/_2$10. uri „na mašino sedla“. Iz Brda sta prišla gg. deželni poslanec Janko Krsnik in ondašnji c. kr. okrajni sodnik J. Polc. Lahko rečemo, da se je vsak jako zadovoljen domu vračal, tako je bilo prijetno.

(Vabilo k izvanrednemu občnemu zboru telovadnega društva „Sokol“) v soboto dne 5. junija 1886 ob 8. uri zvečer v dvorani Ljubljanske čitalnice. Dnevni red: 1. Nagovor staroste. — 2. Volitev staroste in 6 odbornikov. — 3. Posamezni nasvèti. — Častiti gospodje člani „Sokola“ prošeni so najvljudneje, da bi se blagovolili v mnogobrojnem številu vdeležiti omenjenega zborovanja.

Odbor „Sokola“.

(Kirbischevo slaščičarno) v „Zvezdi“ vsem Slovencem v podporo priporočamo, in sicer zarad tega, ker se je slaščičar g. Kirbisch včeraj izrazil, da bi Slovence obesiti dal. Le podpirajmo takega moža!

(Odkritje Aleksander grof Auersperg-ovega spomenika) vršilo se je včeraj ob 11. uri. Plošča je vzidana nasproti Auersperg-ove palače pred križansko cerkvijo. Ko so povabljeni turnarji došli, govoril je najprej gosp. Artur Mahr (sin vodje znane trgovinske šole), potem je profesor Binder prečital ustanovno listino, pevci pak so eno zapeli, in svečanost je bila končana. Zastopnike so poslala turnarska društva iz Celja, Gradca, Trsta in Celovca. Da so Ljubljanski turnarji svojim gostom preskrbeli tudi telesna krepčala o poludne in zvečer, se umé samo ob sebi.

(Na Krškem) napravi „bralno društvo“ dné 6. t. m. na vrtu gosp. Gregoriča na korist revnim šolarjem tamošnje ljudske šole pevsko-muzikalični koncert s sledečim sporedom: a) pl. Zajc — Lovska, moški zbor; b) J. Vilhar — Pomladanska, moški zbor; c) H. Leonard — Grande fantaisie Militaire, gosli z glasovirjem; d) A. Hajdrih — Noč, čveterospev; e) A. Nedved — Zelje, baritas s spremljevanjem na glasovirji: f) dr. B. Ipavic — Planinski raj, mešani zbor; g) Bendl — Cigani, moški zbor; h) D. Alard — Fantaisie de concert sur Faust, gosli s glasovirjem; i) A. Nedved — Nočni pozdrav, moški zbor z bariton solo; j) pl. Zajc — Zrinski-Frankopan, moški zbor. Začetek točno ob 8. uri. Pri slabem vremenu bode veselica v prostorih „bralnega društva“. — Ker je koncert za blagi namen, se nadjamo obilne vdeležbe. —a—.

(Zalepki.) Od 1. junija dobivajo se pri c. kr. poštah zalepki, t. j. list in zavitek ob enem. Beli prostor za dopise je še enkrat tolikošenj, kakor pri navadnih dopisnicah, o krajéh pa je prostor nalepljen, da ni treba druzega, kakor ga povlažiti, vkup zložiti in list z pismom je gotov. Marke ima po 5 in 3 kr., za daljne in domača pisma.

Razne reči.

— Leta 1880 našli so na Štajarskem orožnika Mallija umorjenega. Sum je letel na neko cigansko rodbino obstoječo iz moških in ženskih, ktera je bila tudi na podlagi tega obsojena. Ker ji pa vendar umora niso mogli dokazati, obsodili so jo samo na večletno ječo. Sodba o tem se je izrekla meseca oktobra 1880 pri c. kr. deželni sodniji v Gradci in vendar je bila tista sodba kriva. Po nedolžnem so bili obsojeni in so tudi po več let po nedolžnem v ječi presedeli. Ena ženska si je vso stvar tako k srcu gnala, da je zarad tega v Begunjah na Gorenjskem umrla. Druga njena tovaršica zapustila je ječo po ravnokar prestani kazni, kajti obsojeni ste bili vsaka na 6 let. Reva, če prav ciganka, je pohabljena na duhu in telesu. Ravno sedaj, ko je kazen dostala, se je dokazalo, da je bila po nedolžnem obsojena. Zato jo misli pa tudi Graška deželna sodnija prostovoljno priporočiti na višjem mestu za zdatno podporo. S tem se bode stvar dognala.

— Popoludanske ure pri šolskem podučevanji se smejo skrčiti — ne v Ljubljani, ampak na Dunaji in predkrajih, tako je dovolil naučni minister ravnateljem srednjih šol; dalje pa je tudi dovolil, da od 15. junija popolnoma odpade popoludanska šola na učiteljskih izobraževališčih in ljudskih šolah, to veljá do konca šolskega leta. — Kdor se je kedaj vkvarjal s podučevanjem, je gotovo skusil, da se o poletinski vročini otroci primerno malo naučé, a učenik se mnogo trudi, kajti učenje se težko prisili, ako duh učencev za to ni razpoložen.

— Nova fasada stolne cerkve v Milanu. Pročelje stolne cerkve v Milanu ima se premeniti po načrtu milanske akademije umetnosti. Vabijo se umetniki iz vseh krajev, da se vdeležé konkursa za projekt novega pročelja. Umetniki imajo po vsem slobodno, kar se tiče projekta, odločeno je samo, da ima pročelje biti istega marmorja, kakor je druga cerkev. Načrt fasade ima dobiti 40 tisoč frankov nagrade.

— Moč tiskarstva se spoznava od dne do dne bolje. V Novem Jorku v Ameriki delajo na to, da osnujejo velik katoliški dnevnik, ki bode tekmoval z drugimi svetnimi časopisi. S tem se bode izpolnila želja pokojnega nadškofa Hughesa v Novem Jorku, ki je že rekel pred mnogimi leti, da bode katoliška cerkev v Novem Jorku zmožna izvrševati vzvišeni nalog le tedaj, kedar bode morala porabiti moč tiskarstva v svoje namene.

— Ruska vojna od 1. januvarja 1885 šteje: Pehote: 954 batalijonov 513.861 mož: konjice: 330 eskadronov 59.262 mož; topice: 368 baterij, 1640 topov, $57^1/_2$ parkov = 77.571 mož; inženirjev: $30^1/_2$ batalijonov, 22 parkov, 6 kompanij 20.533 mož, vsega skupaj toraj 671.227 mož. Redne stalne vojske v miru, t. j. kozakov, je bilo v istem časi: 285 sotnij na konjih, 50 peščakov in 96 topov, generalov in drugih častnikov je bilo 2169, skupaj 44.920 mož. V vojski je pa kozakov privzemši častnike 158.000 mož.

— Električno luč za razsvitljavo po ulicah so na Angleškem vpeljali in po mnogih skušnjah zopet odpravili in zaničevani plin je zopet prišel k svoji prejšni slavi. Akcijske družbe so zgubile velikanske svote.

— Iz otročjih ust. Imeniten gospod je obiskal znano rodovino in posadil malega dečka na kolena, da je jahal. „Hop, hop, hop! To ti je všeč, kaj ne, sinko?“ — „Kaj pa da, ali na pravem oslu je še bolje jahati!“

— Ponižnost. Stotnik je necega vojaka že mnogokrat okregal, ker je bil vedno ves umazan. Ko ga zopet vidi tacega, poskusi ga z lepimi besedami spreobrniti. „Vidiš,“ pravi, „vsi tvoji tovariši so tako čedni, ti imaš pa vedno polno madežev na obleki.“ „Gotovo, gospod stotnik,“ se odreže, „uni pa tudi niso tako ponižni, kot jaz, so vsi bolj ošabni.“

— Pomilovanje. Mestna gospa opazuje slepca, kteri s palico tava po cesti, in vsklikne: „Ubogi revček, kako bo pa po noči hodil, ko že pri belem dnevu nič ne vidi!“

— Pozabljivost. Kmetič je hotel kravico na somenj gnati, da bi jo prodal. Opravi se praznično, vzame novo vrv, da bi jo kravi otvezil okoli rogov, in ravno stoji pred hlevom. Mimo pride sosed in ga popraša, kam da ide. „Na somenj kravo na prodaj poženem“, se odreže urno. „Prav, prav,“ zavrne sosed, „bova pa skupaj korakala, bo kraji čas.“ Pri teh besedah se kmetič obrne in hiti s sosedom proti mestu. Tje prišedši, se podasta naravnost na živinski somenj. Znanec jih zapazi in popraša: „No, Tine, kaj boš Ti kupaval?“ — „Nič, kravo sem prignal na prodaj?“ „Kje jo pa imaš?“ Kmetič se plašno ozre in ves prestrašen pravi: „Gotovo sem jo domá pozabil, če je nisem zgubil.“

Telegrami.

Dunaj, 4. junija. V carinskem odseku posvetovali so se o carini na petrolej. Abrahamoviczj e predlagal carino 2 goldinarjev nasproti vladnemu predlogu na 1 gld. 42 kr. Finančni minister je rekel, da bode ta nasvet predložil ministerskemu sovetu. Süssovega predloga bi ne mogel sprejeti, ker je bil v načelu nasproten. Pri sedanjem se gre pa le za razlike v določeni carini. Süssov predlog se je na to zavrgel z 18 proti 11 glasovi, za temelj specijalni debati se je pa sprejel vladni predlog z Abrahamovičevo spremembo.

Dunaj, 2. junija. Zarad carine petroleja pričeto pogajanje daje nekoliko nade, da se poravna ministersko-parlamentarna kriza. Včeraj dospel je Tisza semkaj na razprave.

Rim, 3. junija. Poslednja sporočila se glase: V Benetkah je v poslednjih 24 urah 29 oseb za kolero zbolelo, 19 pa umrlo; v Bari 5 bolnih, 1 mrtev; v Brindisi 1 zbolel, nihče umrl.

Umrli so:

2. junija. Alojzija Trojanovič, zasebnica, 75 let, Gledišne ulice št. 1, pljučnica.

V bolnišnici:

2. junija. Matevž Kralič, delavec, 21 let, vsled telesnega poškodovanja.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

4. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl.	35	kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	85 „	65	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta . .	116 „	85	„
Papirna renta, davka prosta . . .	102 „	—	„
Akcije avstr.-ogerske banke . .	883 „	—	„
Kreditne akcije	283 „	20	„
London	126 „	40	„
Srebro	— „	—	„
Francoski napoleond.	10 „	01½	„
Ces. cekini	5 „	95	„
Nemške marke	61 „	95	„

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje: zrakomera v mm	Stanje: toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
2.	7. u. zjut.	735·72	+20·4	sl. svzh.	jasno	0·00
	2. u. pop.	733·62	+28·0	sl. jvzh.	jasno	
	9. u. zveč.	734·54	+21·2	sl. jvzh.	jasno	
3.	7. u. zjut.	734·54	+21·2	sl. szap.	jasno	0·00
	2. u. pop.	732·67	+27·4	sl. vzh.	oblačno	
	9. u. zveč.	732·74	+21·0	sl. szap.	oblačno	

V sredo jasno. Srednja temperatura 23·9° C., za 6·5 nad normalom. V četrtek zjutraj jasno zvečer se je pa nekoliko pooblačilo. Zjutraj proti tretji uri se je bliskalo in gromelo je. Srednja temperatura 23·4°, za 5·9° nad normalom.

Žitna cena.

Pšenica banaška 1 hklt. 8 gl. 41 kr., — domača 7 gl. 9 kr. — Rž 5 gl. 6 kr. — Ječmen 5 gl. 44 kr. — Ajda 5 gl. 61 kr. — Proso 6 gl. 43 kr. — Turšica 5 gld. 61 kr. — Oves 3 gl. 63 kr.

Krasne podobice in molitveni lističi,

ktere ima v zalogi

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

	100 kom.
Spomini prve svete spovedi:	
1. Svitli (bronzirani)	1.—
2. Črni	1.—
Spomini svete birme:	
1. Svitli (bronzirani)	—.80
2. Na debelem papirji z lepim oljnatim tiskom (brez teksta)	7.—
Spomini prvega sv. obhajila:	
1. Svitli (bronzirani)	—.80
2. Črni	1.—
3. Pobarvani	2.50
4. Na navadnem papirji lepo pobarvani	3.60
5. Na čipkastem papirji z lepim barvenim tiskom	4.50
6. Na debelem papirji z lepim oljnatim tiskom	7.50
7. Ravno tiste na še lepšem papirji	8.—
8. Veča oblika za okvir	10.—
9. Lep ksilografični barvotisk: „Kristus s presveto hostijo“ po načrtu baroninje Oer, v veliki obliki za okvir	25.—
Molitve, ktere naj se z mašnikom vred opravljajo po vsaki tihi sv. maši	3.—
Kratke molitve in zdihljeji	3.—
Zaveza Marijine ljubezni ali velika bratovščina prečast. Device Marije	1.—
Sv. Ciril in Metod	1.50
Bratovščina naše ljube Gospé	3.—
Jezus! usmili se mene	1.50
Bratovščina sv. Dizma	3.—
Bratovščina presv. Srca Jezusovega	1.50
Bratovščina sv. brezmadežnega Srca Marijinega	1.50
Glej to Sree, ktero je ljudi tolikanj ljubilo!	4.—
Nadbratovščina Matere Božje Marije Tolažnice	1.50
Bratovščina Božjega Srca Jezusovega	1.50
Apostolstvo molitve	1.50
Listek bratovščine živega rožnega venca 1 roža = 15 listov 60 kr.	

Razun tega imamo jako lepo, na kartonu v barvah tiskano podobo **Jezusovega Srca,** z rinčico, da se lahko na steno obesi. Okoli Srca je napis: „Stoj! Sree Jezusovo je z menoj! — Pridi k nam tvoje kraljestvo!“ Spodaj: „Blagoslovil bom hiše, v kterih je podoba mojega sv. Srca izpostavljena in češena.“ Ta podoba je posebno ugodna za spominska darila in ji je cena(100 kom. za 1 gld.) jako nizka. (6)

Za Binkošti, za prvo sv. obhajilo in za praznik sv. Rešnjega Telesa priporočamo našo **veliko zalogo**

molitvenikov

v *slovenskem* in *nemškem* jeziku. Vse priljubljene knjige imamo v velikih izbirih in raznovrstnih vezéh v zalogi. *Imenike pošiljamo na zahtevanje brezplačno.*

Katoliška Bukvarna
v Ljubljani stolni trg štev. 6.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pôl v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj še nenatisnenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranji teh kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem primerno razvrstil za vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsakdo hvaležen za njegovo delo, saj bode čitajoč podane smešnice preživel marsikatero uro veselo, zginila mu bode za trenotek skrb za vsakdanji pičli kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo prešinjeno bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (šala) življenju. «Humor zgubljen, življenje zgubljeno», pravi K. Bühler.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica
v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novomesto** vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.
V **Lukovco** preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.
V **Kočevje** preko Velikih Lašič vsak dan ob ½7 zjutraj.
V **Kamnik** vsak dan ob ½5 popoludne poleti, ob 3 pozimi.
V **Polhov Gradec** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob ½5 popoludne poleti, ob 2 pozimi.
Na **Ig** ob ½5 popoludne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novega mesta** vsak dan ob 2 popoludne.
Iz **Lukovce** vsak dan ob 5. uri 25 min. popoludne.
Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 min. popoludne.
Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.
Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoludne.
Iz **Polh. Gradca** in **Dobrove** vsak ponedeljek, sredo petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoludne.

Druga izdaja 1886.

R. Andree's
Allgemeiner Hand-Atlas,

ki ima 120 zemljevidnih strani in popoln obseg imen.

Ta druga izdaja izhaja v obliki zdatno zboljšani in dopolnjeni. Vseskozi je jako skrbno pregledana in za célo četrt bolj obsežna, nego prva izdaja; ima namreč 31 zemljevidov več. Praktična stran se ji je pa dala s pridejanim imenikom, 100 atlantovih strani obsežnim, kjer se nahaja več, nego 100.000 imen, s pomočjo kterih se vsako mesto, vsaka reka, vsaka gora takoj najde.

Ta atlant izhaja v 12 sešitkih po **1 gld. 24 kr.** mesečno.

Prvi sešitek je že na pogled razpoložen.

Vsak, kdor se le količkaj peča z dnevnimi dogodki po širnem svetu, moral bi imeti tak atlant. Posest take knjige bila je poprej zarad nezmerne cene le predpravica bogatašev, vsled izdavanja Andrejevega atlanta v sešitkih si jo lahko vsak omisli, kdor se k razumnikom prišteva.

Naročila naj sprejema

„Katoliška Bukvarna“
v Ljubljani. (3)

V **„Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani** je dobiti:

DUHOVNO
PASTIRSTVO.

Slovenskim bogoslovcem in mašnikom
spisal (17)
Anton Zupančič,
profesor pastirstva.

I. del (*oseba pastirjeva, homiletika, katehetika*) stane 1 gl. 20 kr., po pošti 1 gl. 30 kr.
II. del (*splošnja liturgika, ljudske pobožnosti, brevijar, sv. maša*) veljá 95 kr., po pošti 1 gl. 5 kr.
III. del (*sv. zakramenti*) veljá 1 gl. 5 kr., po pošti 1 gl. 15 kr.
IV. del (*zakramentali, duhovno vládanje, pisarniška opravila*) stane 60 kr., po pošti 65 kr.

Cena celi knjigi 3 gld. 80 kr.

Za darila mladini

o raznih prilikah, pa tudi odraščenim, posebno priporočamo naslednje spise, kterim je spisovatelj č. g. Ant. Kržič in so zdaj naša lastnina:

Izgledi bogoljubnih otrok

iz vseh časov krščanstva.

I. del, drugi natis 1882 str. VI, 151,
II. „ „ „ 1885 „ V, 160.
III. „ prvi „ 1883 „ IV, 172.

Vsaki zvezek stane mehko vezan **30 kr.,** kart. **40 kr.** krasno v platnu vezan **60 kr.,** vsi trije deli skupaj krasno v platnu vezani veljajo le **1 gld. 50 kr.**

V posebnih sešitkih se tudi dobi:

Sv. Marije Magdalene Paciške mladostna leta.
Cena 5 kr.

(15) *Katoliška Bukvarna.*

Najboljši
papir za cigarete
je
LE HOUBLON
Francoski izdelek
CAVLEY-a & HENRY-a v Parizu.
Pred ponarejenim svarimo!

Ta papir priporočajo gg. dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann, profesorji kemije na Dunajski univerzi, jako toplo in to zarad tega, ker je jako fin, popolnoma čist, in ker nima prav nobenih škodljivih snovi primešanih. (18)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Jerič.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.